

ប៊ិកស្បែន

ព្រឺង ប្រណិត

The Secretary's Pens

By Proeung Pranit

ប៊ិកអើយប៊ិកស្បែន ប៊ិកអក៏ពូ
 ខំប្រឹងស្នើរងាប់រៀងរាល់ថ្ងៃ
 ព្រលឹមព្រលប់ឥតឈប់ដៃ
 មកពីតម្លៃឬយ៉ាងណា?
 ឯប៊ិកលោកខ្លះហាក់ទំនេរ
 ចាំតែស៊ីញ៉េ ចាំតែថា
 ទោះដិតលើអ្វីក៏បានការ
 ភោគផលសក្តាចូលហួសស្មាន។
 ប៊ិកស្បែនប៊ិកគ្មានគេអាណិត
 ជួនបាយថ្ងៃត្រង់ត្រូវខកខាន
 ជួនស្តីបន្ទោសថាយឺតយូរ
 ជួនត្រចៀកស្រាលស្តាប់មិនច្បាស់
 អនិច្ចា! ស្បែនខំគ្មានសម្រាក
 ផុតពីស៊ីញ៉េមេប្រមូល
 ជួនកាលស្បែនខ្លាចហាក់ស្លាក់ស្នើរ
 សម័យនេះហើយត្រូវតែហ៊ាន

បច្ចុប្បន្នលោករស់នៅភូមិ-ឃុំ
 សំរោង ស្រុកសំរោង ខេត្តឧត្តរ
 មានជ័យ។ ស្នាដៃសំខាន់ៗមាន
 កំណាព្យទឹកភ្នែកក្រហម, វប្បធម៌
 រលត់ជាតិរលាយ វប្បធម៌ពណ៌
 រាយជាតិផ្អែងផ្អាន។ កំណាព្យ
 រៀងប្រណិតសិលា, ហួសពេល
 យំ។ នៅឆ្នាំ២០០៦នេះ លោក
 បានទទួលចំណាត់ ថ្នាក់លេខ
 ៣ ផ្នែកកំណាព្យ ពីសមាគម
 អក្សរសិល្ប៍នៃ ហាច មាន
 ចំណងជើងថា៖ ប៊ិកស្បែន,
 វិសេន(ស្រណោះ, ទ្បានផ្ទៃ)។

ខំចារខំក្រិតញើសដោកប្រាណ
 គិតខាងតែបានគាប់ចិត្តម្ចាស់។
 ជួនថាបន្ទូរមិនគាបខ្លះ
 គេចោទផ្តេសផ្តាសដៀលត្រកូល។
 ការងារគ្មានស្រាកប្រាក់គ្មានចូល
 បញ្ចូលទាំងអស់រំលងស្បែន។
 គេដៀលថាភ្លើមិនចេះរៀន
 អត់យើងនៅមានអ្នកហ៊ានធ្វើ។